

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1229/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милан Миловановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, ВП .. Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради накнаде штете због неисплаћене зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1165/2024 од 18.12.2024. године, у седници одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1165/2024 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3045/2023 од 31.01.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од 01.11.2014. године до 28.02.2021. године исплати за фебруар 2021. године износ од 16,66 динара са законском затезном каматом од 20.03.2021. године до исплате, и на име припадајуће законске затезне камате због доцње у исплати разлике између исплаћене и припадајуће зараде за временски период од 01.11.2014. године до 28.02.2021. године износ од 115.556,66 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 123.761,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1165/2024 од 18.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке за исплату законске затезне камате због доцње у исплати разлике зараде и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од 01.11.2014. године до 28.02.2021. године, исплати за фебруар 2021. године износ од 6,66 динара са законском затезном каматом од 20.03.2021. године, док је захтев тужиоца за исплату разлике између исплаћене и припадајуће зараде преко наведеног износа па до износа досуђеног првостепеном пресудом од 16,66 динара са каматом, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, ревизија тужене је недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП јер је изјавило лице које није овлашћено за подношење ревизије.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. наведене одредбе, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14), поред осталог, прописано је: да је правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе (члан 2. став 1); да послове правобранилаштва за заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво, које се оснива тим законом (члан 2. став 2); да изузетно из става 2. члана 2, послови правобранилаштва за заштиту имовинских права и интереса Републике Србије у поступцима који за предмет имају права и обавезе Републике Србије у вези са делокругом министарства надлежног за послове одбране, војних јединица и војних установа које су организационо везане за министарство надлежно за послове одбране и Војске Србије, уредиће се посебним законом (члан 2. став 3); да је Државно правобранилаштво државни орган који предузима правне радње и користи правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије, и обавља друге послове одређене законом (члан 5. став 1); да функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6); да када је прописано да у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4); да послове из надлежности Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 23. став 1); да државни правобранилац може предузети сваку радњу из надлежности Државног правобранилаштва, а искључиво је надлежан за покретање поступка оцене уставности и законитости, подношење извештаја и обавештења Влади и министру надлежном за правосуђе и обављање других послова утврђених законом као надлежност државног правобраниоца, док заменици државног правобраниоца могу предузети сваку радњу из надлежности Државног правобранилаштва која није у искључивој надлежности државног правобраниоца (члан 24).

Закон о одбрани („Службени гласник РС“, бр. 116/2007 – 36/2018) прописује да у заступању Министарства одбране и Војске Србије пред судовима и другим државним органима, Војно правобранилаштво има положај заступника Републике Србије – Министарства одбране и Војске Србије с правима и дужностима прописаним за Државно правобранилаштво, осим заступања пред страним и међународним судовима и арбитражама и пред другим надлежним органима у иностранству (члан 107 а. став 2);

да Војно правобранилаштво у правним поступцима пред судовима, органима управе и другим надлежним органима заступа Министарство одбране и Војску Србије када има положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у тим поступцима (члан 107 б. став 1); да када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, Војно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат (члан 107 б. став 2); да војног правобраниоца и заменике војног правобраниоца поставља министар одбране (члан 107 г. став 1).

Следствено изложеном, ревизију и друга ванредна правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат. Закон о правобранилаштву и Закон о одбрани, у вези са коришћењем ванредних правних средстава, изједначава државног правобраниоца односно војног правобраниоца са адвокатом. То значи да ревизију и друга ванредна правна средства у име тужене Републике Србије – Министарство одбране може да изјави само војни правобранилац и заменик војног правобраниоца.

У конкретном случају, ревизију тужене није изјавио војни правобранилац нити заменик војног правобраниоца, већ друго лице које нема ту функцију, по овлашћењу војног правобраниоца. Таква ревизија изјављена је од неовлашћеног лица јер војни правобранилац није могао овластити друго лице запослено у Војном правобранилаштву за подношење тог правног лека.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић